

Teatret er med til at gøre undervisningen varieret, inspirerende og sjov, forklarer engelsklærer Birgitte Holm Halkjær ...

... Men det er ikke kun sjov påpeger kollega Gitte Schwaner – der ligger masser af læring bag konceptet. Elevernes kendskaber er i fokus.

TEATER STYRKER SPROGINDLÆRINGEN

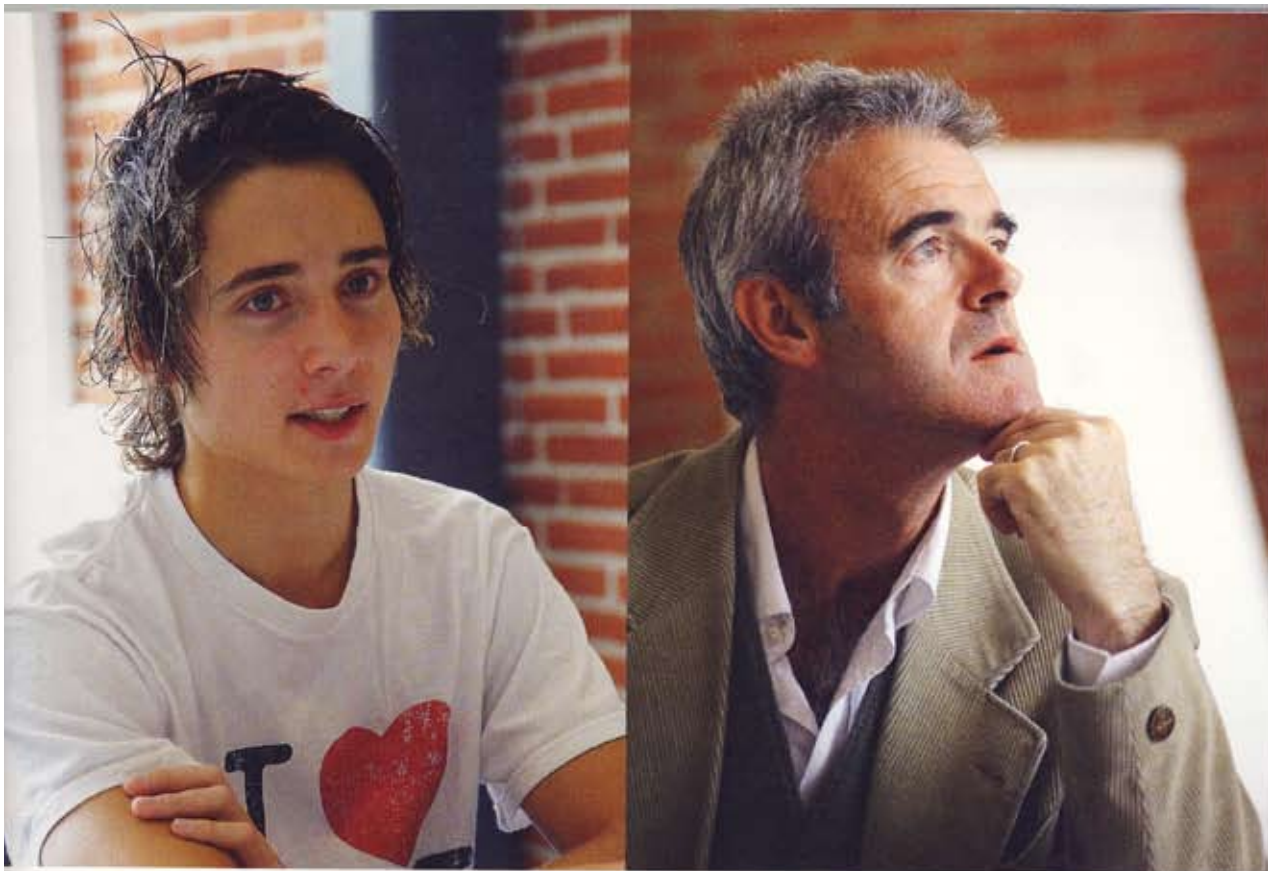
EN AF ENGELSKLÆRERNE på Borupgaard Gymnasium startede for en årrække siden en tradition med at tage eleverne med i engelsksproget teater og lavede i samme forbindelse undervisningsmateriale til stykkerne. Andre har siden overtaget, og konceptet er ifølge lærerne så stor en succes, at andre burde kende til muligheden for dels at tage eleverne med i teatret som en del af undervisningen, dels at bruge Borupgaard-lærernes undervisningsmateriale, som frit kan benyttes af kolleger i både ind- og udland.

En væsentlig del af idéen er at kombinere den traditionelle tekstlæsning i gymnasieskolen, det vil sige få eleverne *ud* af klasserummet og *ind* i teatret.

»Det er et førsteklases og nærværende møde med det engelske sprog og den engelske kultur. Og ikke mindst er det en alternativ indgang til undervisningen, som virker motiverende og inspirerende. Først læser de teksterne og snakker om dem i klassen; derefter ind i teatret og høre og møde teksterne på en anden måde, som nuancerer mange ting for eleverne,« forklarer Birgitte Holm Halkjær.

Muligheden er en gave, en fantastisk kombination, lyder det således fra både lærere, elever og teatret, som sælger op imod 50 procent af det samlede antal billetter til elever og studerende.

»Vi kan faktisk godt mærke det, når vi står på scenen. Gymnasieeleverne har jo læst teksterne, inden de kommer, og som skuespiller er der stor forskel på publikums forholden sig til stykket, især hvad forberedelse angår,« fortæller teaterdirektør og kunstnerisk chef på That Theatre (se også faktaboks) Ian Burns.

Det er nemmere at forholde sig til teksterne, når de kombineres med det visuelle, siger elev Søren Rohmann Senderby.

»To be or not to be ...« Teaterchef Ian Burns har stor glæde af samarbejdet med gymnasielærere og elever, såvel kunstnerisk som økonomisk.

Engelsklærere på Borupgaard Gymnasium har gjort det til en tradition at tage eleverne med i engelsksproget teater. Lærerne laver undervisningsmateriale til stykkerne, og det er en succes i forbindelse med tekstarbejdet, lyder det fra både lærere, elever og teaterchefen. Konceptet indeholder desuden en god portion vidensdeling, da materialerne er frit tilgængelige, og lærerne bag vil gerne udbrede kendskabet til muligheden.

Både Birgitte Holm Halkjær og hendes engelsk-kollega Gitte Schwaner mener, at sådanne arbejdsmetoder er blevet oplagte efter gymnasierformen, som de i øvrigt begge erklærer sig lykkelige tilhængere af.

»Det er nødvendigt som underviser at forholde sig eksperimenterende til sin egen undervisning, både didaktisk og pædagogisk, og tilføje undervisningen nye ideer og dimensioner. Det giver reformen plads til. Vi mener faktisk også, at vi ved at lave undervisningsmaterialer, som vi lægger ud til fri afbenyttelse, opfylder re-

formens krav om vidensdeling,« siger Gitte Schwaner.

»Men netop for at udvikle os som undervisere har vi brug for feedback fra kolleger og andre gymnasielærere, og derfor vil vi gerne brede kendskabet til den her mulighed ud,« tilføjer Birgitte Holm Halkjær og understreger, at materialet skal ses som et supplement, hvor man som underviser kan plukke de dele ud, man har lyst til.

Kunstnere med forpligtelser

Som englænder og leder af et engelsksproget teater i Danmark ser Ian Burns

det naturligvis som en af sine fornemste opgaver at udbrede engelsk sprog og kultur, og han nyder i den forbindelse at være en del af undervisningen af gymnasieelever. Men han indrømmer åbent, at der er flere interesser på spil.

»Min dagsorden er til dels at få solgt nogle billetter til forestillingerne – vi spiller på døren. Vi får ingen støtte, selv om jeg hvert år henvender mig til Undervisningsministeriet, men de siger, at vi er en luksusvare for gymnasierne,« fortæller teaterchefen, der dog også peger på de andre perspekti-

That Theatre og gymnasiet

That Theatre er startet for efterhånden en del år siden af englænderen Ian Burns, der stadig i dag fungerer som direktør og kunstnerisk chef foruden selv at instruere og stå på scenen. Teatret holder fysisk til hos teatret Krudttønden på Østerbro i København, hvor der fast spilles to stykker årligt med omkring 30 forestillinger – et i foråret, et i efteråret samt andre særlige stykker i perioder – for eksempel fremfører Ian Burns og Barry McKenna i både juni og august i år en række kærlighedspassager fra Shakespeares værker. Der er plads til 100 personer til hver forestilling.

Skuespillerne er ud over Ian Burns selv ofte velkendte navne som Tom McEwan, men også kendte danske skuespillere som Gordon Kennedy har roller på That Theatre.

Ian Burns indledte for nogle år siden et samarbejde med en engelsklærer fra Borupgaard Gymnasium, som gjorde det til en tradition at tage eleverne med i teatret. Birgitte Holm Halkjær har senere »overtaget« forbindelsen og producerer i dag undervisningsmateriale til teaterstykkerne, som hun – ud over at benytte det til egen undervisning – har lagt ud til fri afbenyttelse for andre gymnasielærere på EMU-hjemmesiden (eller kontakt hende på ho@boagmail.dk for flere oplysninger). That Theatre laver desuden selv materiale, som lægges ud på dets website www.that-theatre.com

Der er forskellige rabatmuligheder i forbindelse med at tage eleverne med i teatret. Først og fremmest findes der de såkaldte T40-billetter, som koster 40 kroner pr. billet, men der er et begrænset antal, hvorfor det gælder om at bestille så tidligt som muligt. Derudover kan fire unge under 25 år, der følges ad, ligeledes købe Reumert-billetter til 60 kroner stykket. Begge ordninger er støttet af Bikubenfonden.

- ver for at involvere sig i et samarbejde med gymnasierne.

»Som skuespiller lægger jeg vægt på at være tæt på mit publikum, og det er jeg i allerhøjeste grad med det her koncept. Jeg mener desuden, at vi som teaterfolk og kunstnere har en forpligtelse til at generere en ny generation af teatergængere. Hvis de får en god oplevelse nu, er der større sandsynlighed for, at de i fremtiden vil gå i teatret og i det hele taget benytte sig af de kunstneriske og kulturelle tilbud, verden kan byde på. Det vil også stimulere dem til at interessere sig for andre kunstformer. Teater og kunst generelt kan hjælpe mennesket med at observere, udtrykke og forstå den verden, vi lever i.«

Ian Burns lægger samtidig vægt på, at engelsk teater i høj grad er med til at stimulere interessen for og forståelsen af det engelske sprog, der jo er et globalt sprog, som de unge vil komme til at skulle bruge i mange sammenhænge i deres fremtid.

Men også for teaterdirektøren selv er der noget regulært at hente i forbindelse med gymnasieeleverne, som til-

bydes både at møde skuespillerne efter forestillingerne og blogge/e-maile med og stille spørgsmål til Ian Burns i forbindelse med skriftlige opgaver relateret til teksterne og stykkerne.

»Jeg lytter til, hvad de siger, og hvad de synes om forestillingen. Det er selvfølgelig ikke alt, jeg tager til efterretning, men det har da påvirket mit valg af stykker til den kommende sæson, længden af forestillingerne og så videre,« fortæller teatermanden, der også er villig til at komme ud på skolerne og deltage i workshops etc., instruere, læse op eller bare svare på elevernes spørgsmål – han har for eksempel tidligere deltaget i et forløb på Nørre G, hvor eleverne selv skrev og spillede små kriminalstykker.

Luksusvare eller åndelig føde?

Selv om de synes, at de har skabt et godt koncept, savner engelsklærerne på Borupgaard dog, at traditionen med at gå i teatret med eleverne systematiseres yderligere. Derfor kunne de godt tænke sig et regulært teaterudvalg – og opfordrer andre gymnasier til at overveje det samme.

»Man kan se det som et vigtigt led i elevernes almene dannelse. I deres alder er verden ofte meget indsnævret, og bare det at komme ud af huset og ind i en kulturinstitution inde i København er en stor ting for mange af eleverne. Alene det at skulle sidde stille og tie stille i en time kan være grænseoverskridende. Mange af vores elever har aldrig læst en roman til ende, når de begynder her. Det at komme i teatret kan give dem en alternativ indgang til tekstarbejdet, og så styrker det selvfølgelig deres engelskkundskaber. Arbejdet med sprog, tekst og kultur går på den her måde op i en højere enhed,« siger Gitte Schwaner, der pure afviser, at muligheden for at kombinere engelskundervisningen med That Theatre skal anses for en luksusvare – det er snarere vigtig åndelig føde for eleverne, og som underviser er det en fantastisk mulighed, lyder bedømmelsen.

De to lærere peger endvidere på, at konceptet ville egne sig glimrende som tværfagligt forløb, eksempelvis i AT (almen studieforberedelse, red.). Det kunne både være med dansk, musik, billedkunst og så videre.

Lærerne er ligeledes enige om, at man får en anden relation til eleverne i undervisningen, fordi man ved at arbejde på den her måde »ude i virkeligheden« og mødes under mere uformelle former kan fange dem på en måde, man ellers ikke kan, og få dem til at interessere sig for andre ting end ellers.

»Vi vil gerne have vores elever til at grine og have, at timerne er præget af aktivitet, engagement og variation; derfor bliver undervisningen nødt til at være kreativ og inspirerende. Eleverne skal også provokeres og se, at der er andet i verden end amerikanske soap-serier. De skal reflektere og erkende, at verden ikke består af stereotyper,« lyder det fra Birgitte Holm Halkjær.

Mening med galskaben

Birgitte Holm Halkjær understreger imidlertid, at det ikke kun handler om at komme i teatret og introducere eleverne til kunst- og kulturlivet. Der er en mening med galskaben, som hun selv siger, idet undervisningens mål og metoder tænkes ind i undervisningsmaterialet.

»Det indgår som pensum, så hele den terminologi, vi normalt benytter i undervisningen og i eksamenssammenhæng, indgår i materialet, så der både kommer de rette mundtlige og skriftlige dimensioner med. Det er ikke kun for sjov,« siger hun og tilføjer, at konceptet faktisk har vist sig at være gavnligt til eksamen, fordi mange af eleverne husker teksterne bedre og ofte har interesseret sig mere for dem, når de har set dem i teatret – det er således ofte en succesoplevelse for både de stærke og mindre stærke elever.

»Der ligger masser af læring bag det her. Vi brænder for at gøre undervisningen inspirerende og udvikle os som lærere – men det primære er jo, at vores elever skal være dygtige. Det er det udgangspunkt, vi har,« siger Gitte Schwaner.

Elev Søren Rohmann Sønderby fra 3.g har haft Birgitte Holm Halkjær til engelsk gennem alle tre gymnasieår og har været i teatret flere gange i forbindelse med engelskundervisningen. Han synes, det er en god motivationsfaktor – og så tæller det jo som undervisning, selv om man går i tea-

tret om aftenen, som han kækt påpeger. Men det betyder meget, at det er rigtige englændere, som taler på originalsproget, det er rart, når man ellers næsten kun hører amerikansk-engelsk i tv, mener han.

»Det visuelle kommer jo ind i billedet, og det gør det anderledes at beskæftige sig med en tekst i stedet for kun at læse den og diskutere den i klassen. Det er nemmere at forholde sig til og gøre teksten lettere at forstå. Det henvender sig klart til forskellige læringsstile.«

Søren Rohmann Sønderby er generelt positiv over for ideen om at inddrage teater i undervisningen, som han har oplevet det i engelsk på Borupgaard. Han påpeger imidlertid, at man skal huske at tage hensyn til elevernes niveau. For eksempel får en 3.g-klasse på A-niveau mere ud af det, fordi de er langt i den sproglige proces og forstår mere, ligesom det er vigtigt at sikre, at det skriftlige på højt niveau kommer ordentligt med i processen. ■